



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo & Maroni. 118.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πῶνται κρίσιν οἱ βλάσφημοι; τί τὸ πῦρ τῆς γένεως οἱ θεομάχοι ἐκχέουσιν. ἠγνόησε, φάσκουσι, τῆς σωτελείας τὴν ἡμέραν ὁ κύριος. Ὅκ' ἠγνόησεν, ἀπαγε, ἀλλὰ σαφηνίζει τὴν ἀποφελῆ παρήτατο πρεβλήμα. ἔπει πῶς ἀγνοεῖν ἠδύατο ἄρα ἡ ἡμέραν ὁ ποιητῆς τῶν αἰώνων; ἐν ᾧ πάντες εἰσιν οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας. Ὅκ' ἦν ἀγνοοῦτος, τὸ καὶ τὰ σημεῖα, καὶ τὰ φέβητρα περιεπῆν τῆς ἐχάτης, καὶ ὡσπερ παύσαν αὐτὴν τοῖς γνωστομασί φησὶ ἀρξάφει. ἀλλ' ὁ ἔφθην εἰπὼν, τῆς ἐχέας ἐρωτήσεως τὴν σπύφασιν, Ὅκ' ἐδήλωσε. τί γὰρ ὄφελος, εἰπέ μοι, μαθεῖν τὴν ἡμέραν τῆς τέλεως; ἀγνοεῖν δὲ ταύτῃ συμφέρει. ἵνα παύσαν ἡμέραν ἐκείνην εἶναι νομίζοντες, ἔτοιμοι πρὸς ταύτῃ τυγχάνωμεν γρηγοροῦτες, καὶ τὸν κύριον ἡμῶν περιμένοντες.

Ζωσίμω καὶ Μάρωνι. ριη.

Ἦρκεῖς μὲν καὶ σὺ ἀνομιέσασθε Ζωσίμω, τὴν θείαν ἱερωσύνην λυμηνέσασθε, καὶ πᾶσαν αὐτῇ ὑβρίαν περιεβέσασθε. ἔχετε δὲ καὶ σίζυγον ὁμοίον, καὶ ζῶγρον βοῶν σιωηρόδην. τὴν ἀχανδοφόρον γῆν τῶν παθῶν ἐραζόμενοι. σῆτε τοίνυν, ὡ δέιλμοι, τῆς ἀτόπης μανίας. παύσασθε πάντολμοι τὴν βασιλικὴν αὐλὴν καταχερσάνοντες, τῶν μολυσμῶν ἑαυτῶν ἐκχεράσατε. κηλίδος τὸ θυσιαστήριον ἀπαλλάξατε. ἡμᾶς δακρύων κηφίσατε, τοὺς ὀρώντας σκιδάλων ἐλευθεράσατε, τῶν καμωδούτων σιγᾶν συγχρόησατε, τὴν κρίσιν τῆς θεοῦ ἐθυμῆσατε, τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς καὶ τῆς σώματος φέσασθε.

Εὐσεβίω ἑπισκόπῳ. ριθ.

Καλῶς τὸ ψαλμικὸν ἐμελέτησας, καὶ τοὺς μονοτρόπους ἐν τῷ τοῦ κυρίου οἴκῳ σιωήσασθε, Ζωσίμω συζεύξασθε καὶ Μάρωνα. πᾶσαν πύδην, ὡς οἴμας,

cium impij homines attrahunt? Quid gehennæ ignem Dei hostes accendunt? Cōsummationis diem, inquit, Dominus ignoravit. Absit. Verum inutiles quaestiones explicare recusabat. Alioqui quonam pacto horam aut diem ignorare poterat seculorum effector, in quo thesauri omnes sapientiae siti sunt? Non erat ignorantis, ipsa quoque extremi diei signa & terrores praedicere, eumque velut praesentem certis notis atque insignibus describere. Verum, ut iam dixi, vanæ percunctationis explicationem ac sententiam minimè declarandam duxit. Quid enim, dic quaeso, utilitatis attulerit, finis mundi diem exploratum habere? At verò eundem ignorare conducit, ut omnem diem illum esse existimantes, parati ad eum simus, vigilantes, ac Dominum nostrum expectantes.

Christum extremi diem non ignorasse. Marc. 13.

Hebre. 1. Coloss. 2. Mat. 24.

Utilis est extremi diei ignorantia. Matt. 25.

Zosimo & Maroni. 118.

Ad diuinum sacerdotium labefactandum, atque omne ipsi contumeliae genus inurendum, tu quoque, impudentissime Zosime, sufficiebas. Accessit autem similis socius, ac par bouum copulati estis, spineum vitiorum aruum colentes. Ab hoc igitur praepostero furore, o miseri, desistite. Regiam, o audacissimi homines, aulam contaminare desinite. Sordibus vos ipsos expurgate. Labem ab altaribus remouete. Nos lachrymis leuate. eos, qui vos vident, scandalis liberate. Lis qui comicis salibus vos infectantur, ut taceant, permittite. Dei iudicium cogitate. Vestris animis & corporibus parcite.

Eusebio Episcopo. 119.

Pulchrè illud Psalmistae meditatus es, Psal. 67. atque vnus motis homines in Dei domo collegisti, qui Maronem Zosimo adiunxisti; illud videlicet omni studio conten-